

DECIZIA nr.891/2019
privind solutionarea contestatiei formulata de
x,
inregistrata la DGRFPB sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti a fost sesizata de Administratia Fiscala pentru Contribuabili Nerezidenti cu adresa nr. x, inregistrata la DGRFPB sub nr. x, cu privire la contestatia formulata de **x**, cu sediul in x.

Obiectul contestatiei inregistrata la AFCN sub nr. x, completata prin adresa transmisa prin posta in data de 11.02.2019, inregistrata sub nr. x, il constituie Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. x emisa de AFCN, comunicata in data de **05.01.2019**, prin care s-a respins la rambursare TVA in suma de x lei.

Avand in vedere dispozitiile art. 268 alin. (1), art. 269, art. 272 alin. (2) lit. (a) si (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **x**.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezulta urmatoarele:

I. In sustinerea contestatiei, societatea aduce urmatoarele argumente:

Societatea a prezentat cele 4 facturi cuprinse in cererea de rambursare, inclusiv cele traduse in limba romana.

Referitor la conditiile formale pe care trebuie sa le indeplinesca o cerere de rambursare, contestatara invoca jurisprudenta CJUE (C-385/09, Nidera Handelcom, C-438/09, Dankowski si C-664/16, Vadan), considerand ca pentru deducerea TVA trebuie indeplinite numai urmatoarele conditii: primirea unui serviciu si utilizarea serviciului in scopul tranzactiilor impozabile.

Astfel, in anul 2015, aceasta a indeplinit toate cerintele legale, intrucat furnizorul x a emis cu livrare o factura proforma, care desi nu indeplineste toate cerintele formale legale, prezinta caracteristicile relatiei de serviciu si ale taxei (remuneratiei).

Principiul neutralitatii TVA trebuie sa aiba prioritate si nu poate fi distrus de aspecte oficiale, cum ar fi inregistrarea in scopuri de TVA si facturarea intarziata. Eroarea furnizorului de a factura bunurile livrate inaintea inregistrarii in scopuri de TVA, ar fi sanctionata in mod nejustificat, intrucat nerecunoasterea dreptului de deducere a TVA, care a fost facturat dupa inregistrarea in scopuri de TVA, are ca rezultat nulitatea principiului neutralitatii TVA.

La momentul stabilirii erorii, furnizorul a luat masurile legale pentru a corecta acest lucru si pentru inregistrarea sa in Romania. Mai mult, aceasta firma este obligata sa declare TVA pentru livrarile respective in Romania, cu stabilirea si plata TVA in anul 2015.

Emiterea deciziei privind rambursarea TVA a avut loc cu o intarziere de 27 de luni de la primirea electronica a cererii de rambursare.

In conditiile respectarii de catre organul fiscal a termenelor legale privind solicitarea de informatii suplimentare si de emitere a deciziei privind rambursarea TVA, societatea nerezidenta ar fi putut depune o noua cerere de rambursare pana la data de 30.09.2017, cu privire la anul 2016, in conformitate cu data emiterii facturilor.

In concluzie, societatea solicita reanalizarea cererii de rambursare.

II. Prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. x, AFCN a respins la rambursare TVA in suma de x lei, avand in vedere urmatoarele considerente:

- cererea de rambursare nr. x, in baza careia fost emisa decizia de rambursare, se refera la perioada 01.01.2015 - 31.12.2015;
- cele 4 facturi fiscale inscrise in cererea de rambursare sunt emise de catre societatea x, la data de 14.09.2016;
- societatea x s-a inregistrat in scopuri de TVA in Romania la data de 01.09.2016.

In ceea ce priveste operatiunile care fac obiectul facturilor inscrise in cererea de rambursare, organul fiscal a retinut urmatoarele (conform explicatiilor societatii nerezidente):

-x a achizitionat de la x, 4 combine, pe care le-a inchiriat ulterior unor societati agricole romane pentru a le folosi in activitatea de recoltare (au fost prezentate, in acest sens, facturi emise in anul 2015 de x, pentru serviciile de inchiriere prestate); pe cale de consecinta, rezulta ca livrarea combinelor catre societatea nerezidenta contestatara a avut loc tot in anul 2015, motiv pentru care si faptul generator pentru aceasta livrare a intervenit in anul 2015, cand societatea furnizoare nu era inregistrata in scopuri de TVA in Romania;

- conform CMR-urilor prezentate organului fiscal, combinele au fost livrate de x, in luna martie 2015, societatii x, locul livrarii fiind direct catre societatea x SRL (unul dintre clientii x pentru serviciile de inchiriere a combinelor).

III. Luand in considerare documentele existente la dosarul cauzei, constatarile organului fiscal, sustinerile societatii si prevederile legale pe perioada supusa verificarii se retin urmatoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă societatea nerezidenta are dreptul la rambursarea TVA in suma de x lei solicitata prin cererea de rambursare nr. x, in conditiile in care, pe de-o parte, cererea respectiva nu se refera la achiziții de bunuri sau servicii care au fost facturate în perioada de rambursare, iar, pe de alta parte, societatea nu a facut dovada transmiterii unei cereri de rambursare aferenta anului 2016 cel târziu până la data de 30.09.2017.

In fapt: prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. x, AFCN a respins la rambursare TVA in suma de x lei, pe motiv ca, in ceea ce priveste forma si fondul cauzei, societatea nu a respectat conditiile legale prevazute de art. 14 din

Directiva 2008/9/CE, transpusa in legislatia nationala (Codul fiscal si normele metodologice de aplicare a Codului fiscal).

In drept, potrivit dispozitiilor art. 302 alin 1 lit a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, coroborat cu pct. 72 din normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin HG nr. 1/2016, in vigoare incepand cu data de 01.01.2016:

“Art. 302 - Rambursarea taxei către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România și rambursarea TVA de către alte state membre către persoane impozabile stabilite în România

(1) În condițiile stabilite prin normele metodologice:

a) persoana impozabilă nestabilă în România, care este stabilită în alt stat membru, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii, efectuate în România. (...)”

“72. (1) În baza art. 302 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă nestabilă în România, dar stabilită în alt stat membru poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, statul membru în care au fost achiziționate bunuri/servicii sau în care s-au efectuat importuri de bunuri, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reședința sa obișnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu este înregistrată și nici nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 316 din Codul fiscal;

c) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepția următoarelor operațiuni:

1. prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c) - n), art. 295 alin. (1) lit. c) și art. 296 din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri și prestarea de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 307 alin. (2) - (6) din Codul fiscal.

(2) Nu se rambursează:

a) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată incorect; (...)

(7) Cererea de rambursare conține următoarele informații:

(...) d) **perioada de rambursare acoperită de cerere**. (...)

(15) Cererea de rambursare se referă la următoarele:

a) **achiziții de bunuri sau servicii care au fost facturate în perioada de rambursare;**

b) importuri de bunuri efectuate în perioada de rambursare.

(16) Pe lângă operațiunile menționate la alin. (15), cererea de rambursare poate să se refere, de asemenea, la facturi sau documente de import care nu au fost

acoperite de cererile de rambursare precedente și care privesc operațiuni finalizate pe parcursul anului calendaristic în cauză.

(17) Cererea de rambursare este trimisă statului membru în care este stabilit solicitantul, **cel târziu până la data de 30 septembrie a anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare**. Se consideră că cererea a fost depusă numai în cazul în care solicitantul a furnizat toate informațiile/documentele cerute conform alin. (7) - (10) și (12). Statul membru în care este stabilit solicitantul îi trimite acestuia, de îndată, o confirmare electronică de primire a cererii și transmite pe cale electronică organului fiscal competent din România cererea de rambursare completată conform alin. (7) - (9) și informațiile/documentele prevăzute la alin. (10) - (12).

(18) Perioada pentru care se rambursează taxa pe valoarea adăugată este de maximum un an calendaristic și de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârșitul anului calendaristic.

(19) În cazul în care cererea de rambursare vizează o perioadă de rambursare mai mică de un an calendaristic, dar mai mare de 3 luni, cuantumul TVA pentru care se solicită o rambursare nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 400 euro. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010.

(20) În cazul în care cererea de rambursare se referă la o perioadă de rambursare de un an calendaristic sau la perioada rămasă dintr-un an calendaristic, cuantumul TVA nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 50 euro. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010.

(21) După primirea cererii transmise pe cale electronică de autoritatea competentă din alt stat membru, organul fiscal competent din România îi comunică de îndată solicitantului, pe cale electronică, data la care a primit cererea. Decizia de aprobare sau respingere a cererii de rambursare se comunică solicitantului în termen de 4 luni de la data primirii cererii, dacă nu se solicită informații suplimentare conform alin. (22).

(22) În cazul în care organul fiscal competent din România consideră că nu are toate informațiile relevante pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, poate cere, pe cale electronică, informații suplimentare, inclusiv copii de pe documentele prevăzute la alin. (11), de la solicitant sau de la autoritățile competente din statul membru de stabilire, după caz, pe parcursul perioadei de 4 luni prevăzute la alin. (21). În cazul în care informațiile suplimentare sunt cerute de la o altă sursă decât solicitantul sau o autoritate competentă dintr-un stat membru, cererea se transmite prin mijloace electronice numai dacă destinatarul cererii dispune de astfel de mijloace. Dacă este necesar, se pot solicita alte informații suplimentare. Informațiile solicitate în conformitate cu prezentul alineat pot cuprinde depunerea facturii sau a documentului de import respectiv, în original ori în copie, în cazul în care există îndoieli întemeiate cu privire la validitatea sau acuratețea unei anumite cereri. În acest caz, plafoanele prevăzute la alin. (11) nu se aplică.”

Din normele legale sus-citate rezulta ca legiuitorul a stabilit o procedura specifica prin care persoanele impozabile stabilite intr-un stat membru pot solicita rambursarea

TVA aferente importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii, efectuate în România, solicitarea rambursării fiind supusă unor condiționalități specifice acestui tip de rambursare, și anume: persoanele în cauză să nu fie înregistrate sau să nu aibă obligația înregistrării în scopuri de TVA în statul caruia i se solicită rambursarea, să nu efectueze livrări de bunuri sau prestări de servicii în perioada pentru care solicită rambursarea, pentru care locul livrării sau prestării este în statul membru caruia i se solicită rambursarea, să depună cererea de rambursare într-un anumit termen (cel târziu până la data de 30 septembrie a anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare) și să îndeplinească anumite formalități specifice (depunerea cererii pe un format cu un anumit conținut, la care se anexează toate documentele aferente achiziției a cărei rambursare se solicită, facturile sau documentele de import să fie aferente operațiunilor realizate în anul calendaristic la care se referă cererea, etc.).

În speta, prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr. x, AFCN a respins la rambursare TVA în suma de x lei, având în vedere următoarele considerente:

- cererea de rambursare nr. x, în baza căreia fost emisă decizia de rambursare, se referă la perioada **01.01.2015 - 31.12.2015**;
- cele 4 facturi fiscale înscrise în cererea de rambursare sunt emise de către societatea x, la data de **14.09.2016**;
- societatea x s-a înregistrat în scopuri de TVA în România la data de 01.09.2016.

În ceea ce privește operațiunile care fac obiectul facturilor înscrise în cererea de rambursare, organul fiscal a reținut următoarele (conform explicațiilor societății nerezidente):

- x a achiziționat de la x, 4 combine, pe care le-a închiriat ulterior unor societăți agricole române pentru a le folosi în activitatea de recoltare (au fost prezentate, în acest sens, facturi emise în anul 2015 de x, pentru serviciile de închiriere prestate); pe cale de consecință, rezultă că livrarea combinelor către societatea nerezidentă contestată a avut loc tot în anul 2015, motiv pentru care și faptul generator pentru această livrare a intervenit în anul 2015, când societatea furnizoare nu era înregistrată în scopuri de TVA în România;
- conform CMR-urilor prezentate organului fiscal, combinele au fost livrate de x, în luna martie 2015, societății x, locul livrării fiind direct către societatea x (unul dintre clienții x pentru serviciile de închiriere a combinelor).

Nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei niciunul dintre argumentele societății, având în vedere următoarele considerente:

1. Referitor la faptul că din punct de vedere al perioadei de rambursare menționată, cererea de rambursare a TVA nr. x a fost întocmită corect, cătă vreme faptul generator pentru livrarea combinelor a intervenit în anul 2015, deși facturile fiscale au fost emise în data de 14.09.2016:

Întrucât combinele i-au fost livrate societății nerezidente în anul 2015, rezultă că, așa cum în mod corect a reținut însăși societatea, exigibilitatea TVA a intervenit la data la care a avut loc faptul generator, respectiv în anul 2015.

Cu toate acestea, **nici Codul fiscal, nici Directiva 2008/9/CE nu condiționează rambursarea TVA de faptul că exigibilitatea taxei solicitată la**

rambursare trebuie sa fi intervenit in perioada de rambursare, ci, aceste dispozitii legale prevad faptul ca cererea de rambursare poate cuprinde **facturi emise pe parcursul perioadei de rambursare, chiar daca acestea sunt aferente unor operatiuni pentru care exigibilitatea a intervenit anterior perioadei de facturare**. In acelasi sens s-au pronuntat si directiile de specialitate din MFP si ANAF, prin adresele atasate la dosarul cauzei.

Or, in atare conditii, rezulta ca, prin decizia de rambursare a TVA contestata, organul fiscal a respins corect la rambursare TVA solicitata de societatea nerezidenta, pe motiv ca respectiva cerere de rambursare nr. x, in baza careia fost emisa decizia de rambursare, se refera la perioada **01.01.2015 - 31.12.2015**, iar cele 4 facturi fiscale inscrise in cererea de rambursare sunt emise de catre societatea x, la data de **14.09.2016**.

2. Referitor la faptul ca, in legatura cu livrarea combinelor in anul 2015, firma x a emis o factura proforma, care nu indeplineste cerintele legale, dar prezinta principalele caracteristici ale relatiei de serviciu si ale taxei (remuneratiei):

Astfel cum a fost aratat anterior, in cererile de rambursare a TVA intocmite in temeiul Directivei 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008, **se cuprind numai facturi fiscale emise in perioada de rambursare** in legatura cu importurile și achizițiile de bunuri/servicii, efectuate în România, **indiferent data exigibilitatii TVA**.

De altfel:

- factura proforma este un document fără semnificație contabilă, emis de vânzătorul de bunuri sau servicii către potențialul cumpărător al acestora;
- spre deosebire de situatia in care este emisa factura fiscala, potențialul cumpărător nu are obligația de plată a bunurilor sau serviciilor, proforma reprezentând doar o ofertă sau invitație de cumpărare;
- in cursul anului 2015, furnizorul x nu era inregistrat in scopuri de TVA in Romania, motiv pentru care nu putea sa emita facturi fiscale cu TVA (conform legislatiei din Romania); se retine ca, aceasta societate s-a inregistrat in scopuri de TVA in Romania incepand cu data de 01.09.2016; prin urmare, TVA cuprinsa in facturile emise in cursul anului 2016, putea face obiectul unei cereri de rambursare care trebuia depusa de contestatara cel târziu până la data de 30 septembrie a anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare, respectiv cel tarziu pana la data de 30.09.2017 (trebuie subliniat ca societatea nerezidenta nu a facut dovada depunerii acestei cereri de rambursare).

3. Referitor la faptul ca din cauza nerespectarii de catre organul fiscal a termenelor legale privind solicitarea de informatii suplimentare si de emitere a deciziei privind rambursarea TVA, societatea nerezidenta nu a putut depune o noua cerere de rambursare pana la data de 30.09.2017, cu privire la anul 2016, in conformitate cu data emiterii facturilor:

Termenele privind solicitarea de informatii suplimentare si de emitere a deciziei privind rambursarea TVA sunt termene de recomandare, iar, in ceea ce priveste depasirea acestora, legislatia in vigoare nu a prevazut nicio sanctiune.

Insa termenul de depunere a cererii de rambursare a TVA este un termen de decadere, nerespectarea acestuia conducand la respingerea cererii ca tardiv depusa, aspect confirmat inclusiv de jurisprudența CJUE din cauza C-294/11 Elsacom.

De asemenea, societatea nerezidenta nu se poate prevala de faptul ca organul fiscal a depasit termenul de emitere a deciziei privind rambursarea TVA, pentru a justifica nedepunerea (*in termenul legal, respectiv până la data de 30.09.2017*) a unei cereri de rambursare care sa vizeze perioada 01.01.2016 - 31.12.2016, cata vreme prevederile legale anterior citate reglementeaza, in mod clar, conditiile pe care trebuie sa le indeplineasca persoana impozabilă nestabilă în România, care este stabilită în alt stat membru, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, pentru a putea beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii, efectuate în România, una dintre aceste conditii fiind chiar respectarea termenului de depunere al cererii de rambursare (care este un termen de decadere), expres prevazut.

Mai mult, in speta este aplicabil si principiul de drept conform caruia "nimeni nu se poate scuza, invocand necunoasterea legii" („nemo censetur ignorare legem”).

4. Este nerelevanta sustinerea societatii potrivit careia a dat curs tuturor solicitarilor organului fiscal, transmitand, in acest sens, toate explicatiile si documentele solicitate, in conditiile in care nu a facut dovada depunerii unei cereri de rambursare, cu respectarea dispozitiilor legale in vigoare.

5. Referitor la incalcarea principiului neutralitatii TVA:

În raport de cele expuse anterior, organul de soluționare a contestației nu poate reține motivatiile societății contestatoare privind incalcarea principiului fundamental al neutralității TVA din jurisprudența europeană, acesta neputându-se aplica oricărei situații, ci, de la caz la caz, cu luarea în considerare a circumstanțelor individuale ale fiecărei situații în parte, așa cum reiese, de altfel, și din jurisprudența invocată.

6. Referitor la incalcarea de catre organul fiscal a jurisprudentei CJUE, respectiv C-385/09, Nidera Handelcom, C-438/09, Dankowski si C-664/16, Vadan:

Jurisprudenta invocata nu este relevanta in speta, intrucat:

- conform C-385/09, Nidera Handelcom

“Articolul 167, articolul 178 litera (a), articolul 179 și articolul 226 punctul 3 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia rectificarea unei facturi care vizează un detaliu obligatoriu, și anume numărul de identificare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, nu produce efecte retroactive, astfel încât **dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, exercitat pe baza facturii rectificate, privește anul în care această factură a fost rectificată, iar nu anul în care a fost întocmită inițial.**”

Or, in speta nu este vorba de vreo corectie de facturi fiscale, intrucat furnizorul nu a emis facturi fiscale in anul 2015 (la data livrării combinelor), pe care sa le fi corectat in anul 2016, ci, a emis facturi fiscale doar in anul 2016, ulterior inregistrării in scopuri de TVA in Romania.

- conform C-438/09, Dankowski:

“1) Articolul 18 alineatul (1) litera (a) și articolul 22 alineatul (3) litera (b) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/18/CE a Consiliului din 14 februarie 2006, trebuie interpretate în sensul că o persoană impozabilă beneficiază de dreptul de deducere în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată achitată pentru prestările de servicii furnizate de o altă persoană impozabilă care nu este înregistrată în scopuri de taxă pe valoarea adăugată **atunci când facturile referitoare la acestea conțin toate informațiile impuse de respectivul articol 22 alineatul (3) litera (b), în special cele necesare pentru identificarea persoanei care a întocmit facturile menționate și a naturii serviciilor furnizate.**

2) Articolul 17 alineatul (6) din A șasea directivă 77/388, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/18, trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care exclude dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată plătite de o persoană impozabilă unei alte persoane impozabile, prestatoare de servicii, atunci **când aceasta din urmă nu este înregistrată în scopuri de taxă pe valoarea adăugată.**”

Or, in speta, in anul 2015, furnizorul nu a emis facturi fiscale.

- conform C-664/16, Vadan:

“Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, în special articolul 167, articolul 168, articolul 178 litera (a) și articolul 179 din aceasta, precum și principiile neutralității taxei pe valoarea adăugată (TVA) și proporționalității trebuie interpretate în sensul că, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, **o persoană impozabilă care nu este în măsură să furnizeze proba cuantumului TVA-ului pe care l-a achitat în amonte prin prezentarea unor facturi sau a oricăror alte documente nu poate beneficia de un drept de deducere a TVA-ului exclusiv pe baza unei estimări rezultate dintr-o expertiză dispusă de o instanță națională.**”

Or, in speta, contestatara nu poate sa furnizeze proba cuantumului TVA in anul 2015, nefiind emise facturi fiscale de catre furnizor, deci, pentru anul 2015, nu poate beneficia de un drept de rambursare a TVA-ului exclusiv pe baza unei estimări rezultate dintr-o expertiză dispusă de o instanță națională.

Intrucat, in anul 2016, poate furniza proba cuantumului TVA prin prezentarea facturilor emise de furnizor in legatura cu livrarea combinelor, rezulta ca poate beneficia de rambursarea TVA, prin depunerea unei cereri de rambursare pana la data de

30.09.2017; se retine ca societatea contestatara nu a solicitat rambursarea TVA, in acest sens.

Avand in cele mai sus aratate, urmeaza a se dispune respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de x impotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. x emisa de AFCN, prin care s-a respins la rambursare TVA in suma de x lei.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 302 alin 1 lit a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, coroborat cu pct. 72 din normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin HG nr. 1/2016

DECIDE

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de x impotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. x emisa de AFCN, prin care s-a respins la rambursare TVA in suma de x lei.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.